

Med denne bog kommer Benedicte Schilling med et modigt og visionært nyt bud på, hvordan man kan arbejde i forhold de mest udsatte borgere og i de mest komplicerede borgersager.

I bogen sættes der fokus på, hvordan man kan arbejde på en ny måde i de sager, hvor der ofte er mange professionelle og civile "hyret" til at yde specifikke indsatser i forhold til borgeren. I bogen beskrives et velkendt scenarie, hvor de forskellige hjælpere i sagen aldrig møder de andre hjælpere, eller endog kender til de andre hjælperes indsatser i familien. Resultatet af dette er, at borgeren står midt i en række af ydelser, der fragmenteret forsøger at afhjælpe den samlede problemstilling uden at tale sammen, og hvor borgeren kan opleve at modtage modstriden råd, og bliver trukket i to eller flere uforenelige retninger på en gang og blive utryk og opgivende.

Med udgangspunkt i denne problematik har Benedicte Schilling sammen med andre praktikere sat sig for at udfordre de etablerede måder at foretage supervision og læring for medarbejderne, for bedre at udvikle praksisnære evner i det samlede hjælpernetværk der er rundt om en borger/familie. Dette har ført til udvikling af et nyt koncept, som Benedicte Schilling kalder for professionsudvikling, som kan supplere traditionel supervision.

Med professionsudvikling brydes nogle af de gængse grænser i mellem sektioner, afdelinger og civilsamfund ned, for at forandre indsatserne fra fragmenteret at hjælpe uden opmærksomhed på de andre indsatser til, at indsatser og hjælperne bliver et samlet team. Et team, der med fælles viden og forståelse om familien, samlet arbejder hen mod mål, som i teamet vurderes gavnlige for at afhjælpe den samlede problemstilling.

Bogen giver et solidt overblik over det teoretiske grundlag bag professionsudvikling, og en grundig indføring i arbejdstanken og metoderne i professionsudvikling, samt afsluttes med udførlig arbejdsmanual for professionsudvikling og de forskellige faser, der er i denne. Bogens layout gør det ellers komplicerede stof let at gå til, og arbejdsmanualen er hjælpsom for, at man faktisk kan gå fra at læse bogen til at gå ud og udøve professionsudvikling i praksis.

Det er min vurdering, at denne bog vil være berigende for alle, der arbejder med komplicerede borgersager, hvor der er indsatser fra flere instanser. Bogen vil være gavnlige for alle indenfor det sociale arbejde, der kender til vanskelighederne, der opstår når "venstre hånd ikke ved hvad højre hånd laver". Denne bog giver et frisk pust til måden at tænke borgeren først i et samfund, hvor hjælpen strukturelt er opdelt i forskellige adskilte organisationer og sektioner.

Jeg finder bogen yderst berigende i forhold til at kaste et anderledes blik på, hvordan vi hjælper nogle af de mest udsatte borgeren i vores samfund. Professionsudvikling er et meget relevant bud på, hvordan vi kan arbejde anderledes til borgernes fordel.

Bogens store styrkesider er dens grundighed, dens pædagogiske opbygning og selve det mod, der lægger bag at begynde at kigge på opgaveløsning på en radikal anderledes måde, end hjælpersystemet traditionelt er opbygget til at gøre i samfundet p.t. Derfor er denne bog relevant læsning for alle dem, der arbejder med at hjælpe borgere, hvor der er flere hjælpesystemer aktive på sammen tid.

Af Steffen Meinhardt, sektionspsykolog, Familie – og ungekontakten, Silkeborg Kommune

